

lige Forhold, hvorunder vi lever. Derfor er min Henstilling den baade for den Forhandlings Vedkommende, der snart stunder mod sin Slutning, og for det, der maatte komme efter: Lad os endelig i fælles Interesse se at komme ned paa Jorden, lad os se at enes om ikke at gøre mere ud af de Differencer, som nødvendigvis maa opstaa mellem os under saa vanskelige Forhold som disse, end der i sig selv ligger i dem. Vi er uenige om et vigtigt Punkt i vor økonomiske Politik under den nuværende Krise. Venstre har ikke ment at burde tage Medansvaret for, hvad vi betragter som et Fejlgreb, og et Fejlgreb, der vil gøre meget Fortræd. Derfor har vi ment at maatte give vor Mening til Kende, medens Tid endnu er, og lade Tinget dømme os imellem. Det og det alene er Betydningen af, hvad der er sket i disse Dage. Om et Stormløb imod Ministeriet er der ikke Tale. For øvrigt, forekommer det mig, har Forhandlingen ikke været uden Nytte. Den vil kunne bringe et praktisk Udbytte, idet der fra den højtærede Indenrigsministers Side, og navnlig gennem hans sidste Udtalelser, spores en Følelse af, at man, selvfølgelig meget mod sit Ønske, er kommet til at gøre visse Egne i Landet og mange Landboere en Uret, hvorved der tilføjes dem en betydelig økonomisk Fortræd. Og den højtærede Indenrigsministers Udtalelser viser tydelig, at han er sindet at lade sig paavirke af disse Udtalelser, ja hans Udtalelser gaar endog ud paa, at han allerede inden Forhandlingen her havde Følelsen af noget lignende, og at han er villig til at strække sig vidt for at søge at raade Bod paa den Ubillighed, der sker ved den trufne Foranstaltning. Jeg glæder mig over, at der ved Siden af det meget, som kan være af mindre lysteligt ved den Forhandling, der her er ført, dog spores Udsigt til, at den i hvert Fald indirekte kan bringe Resultater, som vi alle kan hilse med forholdsvis Tilfredshed under de nuværende Forhold.

Rasmus Hansen: Angaaende den af Partiet Højre foreslaaede Dagsorden udtalte jeg i Gaar, at vi ikke tillagde den nær saa stor Betydning, politisk set, som Venstres, og at vi derfor agtede hverken at stemme for eller mod denne Dagsorden, men vilde undlade at stemme. Da imidlertid den højtærede Minister har udtalt, at han ogsaa vil forsøge at fastsætte en Maksimalpris paa Brød, forekommer det

mig, at en Del af Dagsordenen er blevet overflødig. Den højtærede Minister har ligeledes udtalt, at han overfor de Egne i Jylland, der rammes haardest af den nuværende Maksimalpris, vil gøre Skridt til, at hver Td. Rug, der skal leveres, kan faas ombyttet med et tilsvarende Kvantum Majs. Dette anser jeg for udmærket og for noget, som virkelig er retfærdigt. Med Hensyn til selve Dagsordenen har den højtærede Minister udtalt, at han ikke kan tage imod den, og da vi ikke vil være med til at vedtage en Dagsorden, som den højtærede Minister ikke kan tage imod, agter vi efter de Udtalelser, der er fremsatte af den højtærede Minister, at stemme ogsaa imod den af Højre foreslaaede Dagsorden.

J. C. Christensen: Jeg skal ikke i nogen Henseende blande mig i den Debat, der her er ført, men vil rette en Opfordring til den højtærede Indenrigsminister. Den højtærede Minister har erkendt, at der er rugdyrkende Egne her i Landet, der lider meget dels under den Fodringsforbudet, dels under den derpaa følgende Maksimalpris. Fodringsforbudet var allerede slemt nok — det paaviste jeg, hvad den højtærede Minister vil erindre, i Udvalget —, men det vilde vi dog være kommet over, hvis vi kunde have beholdt den frie Omsætning af Rugen paa Markedet. Men det kan vi jo nu ikke. Det glædede mig meget, at den højtærede Minister under denne Forhandling har ophævet Maksimalprisen for disse Egnes Vedkommende, idet han har tilsagt os, at vi kan faa en Td. Majs for hver Td. Rug. Med de nuværende Priser er det en udmærket Ophævelse af Maksimalprisen for vort Vedkommende. Men jeg vil gerne rette den Opfordring til den højtærede Minister, at vi snarest muligt faar nærmere at vide, hvor store Strækninger, hvilke Egne af Jylland dette gælder, og hvor hurtigt det kan træde i Kraft, saaledes at vi kan faa denne Majs i Stedet for Rugen. Der er virkelig Nødstilstand mange Steder derovre. Man er ikke i Stand til at faa Foderstoffer, og det, man selv har avlet, kan man ikke bruge, og man kan heller ikke sælge det, fordi ingen vil købe det under de nuværende Forhold. Jeg opfordrer derfor den højtærede Minister til snarest muligt at lade udgaa Bekendtgørelse om, naar denne Ombytning kan træde i Kraft ved Statens Foranstaltning, og hvem den gælder.